

piątek, 04.07.2025

Pierwsza sobota miesiąca

## Naśladowca Apostoła Narodów

Kierował się Pawłowym „szaleństwem krzyża”. Jego zawołaniem było: „Biegnijmy jak szaleni nie tylko ku Bogu, ale i ku bliźniemu”.

Antoni bardzo wczesnie stracił ojca. W Padwie odbył studia medyczne, które uwieńczył doktoratem. Studiował tam także filozofię. Po powrocie do rodzinnej Cremony zajął się katechizacją ubogiej młodzieży przy kościele św. Witalisa. Podjął też studia teologiczne, interesował się biblistyką, patrologią i zgłębiał pisma doktorów Kościoła, szczególnie św. Tomasza z Akwinu. W 1528 r. (lub w styczniu 1529 r.) przyjął święcenia kapłańskie. W 1531 r. udał się do Mediolanu i dołączył do oratorium „Wiecznej Mądrości”. Pod jego kierunkiem oratorium przerodziło się w trzy rodziny zakonne poświęcone św. Pawłowi Apostołowi. Są to: Synowie św. Pawła, zatwierdzeni przez Rzym pn. Kleryków Regularnych św. Pawła Świątego, zakon żeński Aniołów św. Pawła Nawróconego i Zakon ludzi świeckich – Mężów Pobożnych św. Pawła. Największą sławą okrył Antoniego zakon męski, który od kościoła św. Barnaby, przy którym się zawiązał, wzięł popularną nazwę barnabitów.

W kolejnych latach Antoni działał w Mediolanie, gdzie zakładał domy swoich instytucji. Wspierał go w tym dziele biskup Mediolanu – św. Karol Boromeusz, z którym napisał regułę dla swojego zgromadzenia. Wprowadził m.in. praktykę „15 piątków” – na dźwięk dzwonów o godzinie, w której Pan Jezus poniósł śmierć, w kościołach odprawiano nabożeństwo z kazaniem pasyjnym.

Św. Antoni Maria Zaccaria, prezbiter i zakonnik ur. w grudniu 1502 r. zm. 5 lipca 1539 r.

Źródło: niedziela.pl